

РЕШЕНИЕ

№ 53

гр. София, 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова**

при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10411** по описа за **2023** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. Т. Т., чрез процесуалния представител адв. Фалхут, срещу Решение № 3813/09.08.2023 г., постановено по н.а.х.дело № 1963/2022 г., Софийски районен съд, НО, 17-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 21-4332-025860 от 15.12.2021 г., издадено от началник сектор към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел „Пътна полиция“, с което на основание чл. 179, ал. 2 във вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пред. четвърто от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на касатора е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 200 (двеста) лева, за извършено нарушение на чл. 48 ЗДвП.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния и процесуалния закон. Твърди се, че констатациите на СРС са изцяло бланкетни, без да се разглежда казуса в детайли. Посочва, че липсват доказателства касаторът да е видял идващия от дясната му страна автомобил по пътя с предимство. Твърди се, че водачът Т. не само не е видял, а е бил в обективна невъзможност да види идващия автомобил, защото в момента, в който той е навлязъл в кръстовището, автомобил от неговата дясна страна не е имало. Моли се за отмяна на обжалваното решение и процесното наказателно

постановление.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответната страна - началник сектор към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, не изразява становище по жалбата и не се представлява в съдебно заседание.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София – град, XXVII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

На 02.12.2021 г., около 19.50 часа, Г. Т. управлявал лек автомобил, марка „К.“, модел „С.“, с рег. [рег.номер на МПС], в района на [населено място], по локалното платно на Околовръстен път, носещо името [улица], с посока на движение от [улица]направо към магазин „Т.“. Кръстовището на локалното платно с [улица], свързващо зоната на Кино Арена и търговските обекти, вкл. магазин „Т.“, се намира на минимална дистанция от кръстовището на Околовръстен път и [улица], като предимство имат автомобилите, завиващи надясно от локалното платно към Околовръстен път, което е отразено и с поставянето на съответната сигнализация. Когато наближил кръстовището на локалното платно и [улица], Г. Т. се намирал на пътя с предимство, но същият игнорирал наличието на друг автомобил – „А. АЗ“, с рег. [рег.номер на МПС], управляван от свидетеля Я. К., която се движела по [улица]– отново по пътя с предимство, и същата искала да продължи напред към Бизнес парка. В тази ситуация, автомобилът „А. АЗ“, с рег. [рег.номер на МПС] се явявал дясно стоящ на автомобил „К.“, модел „С.“, с рег. [рег.номер на МПС], но последният не пропуснал движещия се направо автомобил А. и отнел предимството му, минавайки през кръстовището. Свидетеля К. не могла да възприеме навреме преминаващия автомобил заради множеството автомобили, спрели в кръстовището и ударила в задната дясна част автомобила К.. След удара автомобил „К.“ се завъртял и ударил трети автомобил – „Тойота Аурус“ с рег. [рег.номер на МПС], управляван от свидетеля Т. И., която била спряла отсреща на кръстовището на [улица], идвайки от търговските обекти. По трите автомобила имало щети и те били изместени след ПТП, за да не пречат на движението. Водачите излезли от автомобилите си и установили щетите, след което сигнализирали за ПТП.

На място пристигнал екип на СДВР, който се запознал с щетите по автомобилите, с пътната маркировка, снели обяснения от участвалите в ПТП водачи, съставили протокол за ПТП и скица. Установен бил механизмът на ПТП въз основа на обясненията на тримата водачи и заявената от тях посока на движение и местоположение при ПТП.

Участниците в ПТП-то са попълнили декларации и бил изготвен протокол и скица на място.

За констатираното нарушение на чл. 48 ЗДвП, на касатора бил съставен АУАН № 552434/02.12.2021 г. Констатирано е, че Г. Т. не е пропуснал лек автомобил, намиращ се от дясната страна на автомобила на касатора, на кръстовище на равнозначни пътища. Препис от АУАН е връчен на касатора, без подадени от негова страна възражения.

Въз основа на съставения АУАН, е издадено процесното НП № 21-4332-025860/15.12.2021 г., от началник сектор към СДВР, отдел ПП, с което на основание чл. 179, ал. 2 във вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пред. четвърто от ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 200 лева, за извършено нарушение на чл. 48 ЗДвП.

НП е връчено на касатора на 29.12.2021 г.

Представена е справка картон на касатора, от която е видно, че са му съставяни четири фиша за нарушение на ЗДвП.

Представени са и доказателства за компетентността на актосъставителя и издалия НП. Въз основа на така установената фактическа обстановка, СРС е постановил оспореното решение № 3813/09.08.2023 г., по н.а.х.дело № 1963/2022 г., СРС, НО, 17-ти състав, с което е потвърдено НП № 21-4332-025860/15.12.2021 г., издадено от началник сектор към СДВР, О ПП, с което на основание чл. 179, ал. 2 във вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пред. четвърто ЗДвП, на Г. Т. е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 200 (двеста) лева, за извършено нарушение на чл. 48 ЗДвП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК.

При така установените факти, настоящият съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е решение на Софийски районен съд, с което е потвърдено НП № 21-4332-025860/15.12.2021 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на основание чл. 179, ал. 2 във вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пред. четвърто от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на Г. Т. е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 200 (двеста) лева, за извършено нарушение на чл. 48 ЗДвП.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение правилно.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка, решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Г. Т. Т. допустима жалба.

АУАН е съставен от компетентен орган – младши контрольор в отдел ПП, при СДВР, а НП е издадено от началник на сектор при отдел ПП, в СДВР, надлежно упълномощени от министъра на вътрешните работи за издаване на съответните актове, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалният ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014 г. на ВКС и ВАС/. Установената безпротиворечиво фактическа обстановка е възпроизведена в съответствие с правилата по чл. 42 и чл. 57

ЗАНН, като административнонаказаното лице не е възпрепятствано да разбере за кое свое деяние /действие или бездействие/ му е наложено и конкретното административно наказание.

Правилна е преценката на въззивния съд, че Т. е осъществил от обективна страна състава на нарушението по чл. 48 ЗДвП. Съгласно разпоредбата на чл. 48 ЗДвП на кръстовище на равнозначни пътища водачът на пътно превозно средство е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се намират или приближават от дясната му страна, а водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне релсовите пътни превозни средства независимо от местоположението и посоката им на движение.

В случаят касаторът не оспорва факта на настъпване на ПТП в посочените в АУАН дата и време. Не оспорва и факта, че ПТП е настъпило на кръстовище на равнозначни пътища, като другият лек автомобил „А. АЗ“, с рег. [рег.номер на МПС] е приближавал отлясно. Касаторът Т. е навлязъл в кръстовището, регулирано с пътни знаци за пътя с предимство, на ул. Околовръстен път (локално платно) с ул. Бизнес парк, без да пропусне идващия от дясната му страна при равнозначни пътища автомобил „А. АЗ“. Като е навлязъл в кръстовището без да даде предимство на идващия от дясната му страна автомобил и без да съобрази, че отнема предимството му, Т. е нарушил правилата за движение по пътищата и е станал причина за реализиране на ПТП. Касаторът е бил длъжен да управлява със скорост, която да му позволи да възприеме елементите на конкретната пътна обстановка, да прецени има ли право да премине и трябва ли да осигури предимство на дясностоящия му автомобил. Разпоредбата на чл. 48 ЗДвП е с императивен характер и вменява законово задължение за участниците в движението в такава ситуация да са убедени, че не отнемат предимство на дясно стоящ участник, отделно от това са длъжни да му осигурят предимство. Касаторът е навлязъл неправомерно в кръстовището, тъй като не се е уверил, че има участник с предимство и не е осигурил възможност да спре управляваното превозно средство, за да го пропусне. Описаните подробно факти от СРС са безспорно установени и с писмени доказателства, събрани в административнонаказателното и в съдебното производство – декларации от участниците, скица на ПТП, приложение и неразделна част от Протокол за ПТП № 12248 от 02.12.2021 г., подписани без възражение от касатора.

При тези факти правилен и в съответствие със събраните писмени и гласни доказателства е изводът на СРС, че Т. не е изпълнил задължението си да пропусне ППС, което се намира или приближава от дясната му страна, регламентирано в чл. 48 ЗДвП, във връзка с което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност, а наложеното наказание за това нарушение е в съответствие с приложимата норма на чл. 179, ал. 2 във вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 ЗДвП. Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, Административен съд София – град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3813/09.08.2023 г., постановено по н.а.х.дело № 1963/2022 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 17-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.